Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціщканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:

на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:

на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 129. | Нинѣ: гр. Тімотея Еп., рим. Павліна | Завтра: гр. † Вартолом., рим. Сідоніі | Середа 10 (22) червня 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 1 м.; захôдъ 8 г. 1 м. Баром. 764 терм. + 26·0° + 14·0°. | Рôкъ II.

Смерть сербского реґента Протича.

Дня 16 с. м. померъ нагло въ купелевôмъ мѣсци, въ Брестовацкôй Бани въ Сербіи, реґентъ ґен. Протичь а смерть его звернула знову на Сербію увагу цѣлого свѣта політичного. Ґен. Коста Протичь бувъ вôдъ 6 марта 1889 р. т. е. вôдъ часу абдикаціѣ короля Милана разомъ зъ Рістичемъ и Бѣломарковичемъ реґентомъ сербскимъ. Пôдчасъ сербско-турецкои войны въ 1877 р. бувъ вôнъ міністромъ войны. Протича уважано загально за найбôльшого вѣрника короля Миляна и ему то поручивъ бувъ Милянъ свого часу важну місію вôдобрати вôдъ королевои Наталіѣ, котра тогды перобувала въ Вісбаденѣ въ Нѣмеччинѣ, свого сына а теперѣшного малолѣтного короля Александра I: Протичь сповнивъ тогды безвзглядно вложеный на него обовязокъ, а королева Наталія певно ему и до нинѣ того не забула, якъ вôнъ тогды зъ нею обôйшовъ ся. Може бути, що теперь по смерти его королева вôдзыскае нову надѣю вернути до краю, бо побôчь Рістича уважала она Протича своимъ найбôльшимъ ворогомъ. Протичь бувъ собѣ лишь звычайнымъ ґенераломъ и не гравъ нѣколи виднѣйшои ролѣ політичнои.

Смерть Протича вытворила въ Сербіи нову ситуацію. Теперѣшна верховодяча партія въ Сербіи, радикалы, не мали свого представителя въ реґентіи, бо Рістичь и Бѣломарковичь належать до партіѣ ліберальнои, а помершій Протичь бувъ „напреднякомъ“ — поступовцемъ. Требажь знати, що така посада, якъ посада реґента була бы не то въ Сербіи, але и въ кождôй иншôй державѣ дуже пожадана для неодного, а кожда партія рада бы мати такого репрезентанта при коронѣ, котрый сповнявъ бы найвысшу власть въ имени короля. Крôмъ того реґенты сербскѝ достають рôчно 60.000 франкôвъ платнѣ, сума, котра була бы для неодного пожадана. Не диво отже, що теперь цѣла Сербія живо интересуе ся тымъ, хто стане наслѣдникомъ Протича въ реґентіи. Передовсѣмъ высувають ся теперь двѣ кандидатуры на передъ, а то, кандидатура президента міністрôвъ Пашича и сербского посла въ Константинополи Савы Ґруича; крôмъ того говорять такожь щось и о кандидатурѣ бувшого учителя молодого короля, а теперь президента рады державнои Докича. Якои гадки суть реґенты Рістичь и Бѣломарковичь, того нинѣ нѣхто не знае. То лишь певна рѣчь, що радикалы будуть теперь старати ся всѣма силами узыскати для себе сю посаду. Коли свого часу король Миланъ установлявъ реґентію, були радикалы дуже на то озлобленѝ, що вôнъ ихъ не увзгляднивъ; теперь стоить имъ отворомъ дорога й до сеѣ найвысшои въ краю посады. Радикалы мають теперь и въ скупштинѣ и въ краю дуже велику перевагу, тожь можна припускати, що реґенты будуть зъ тымъ числити ся и выберуть собѣ на третого товариша якогось радикала. Наколибъ они хотѣли покликати якогось ліберала, то очевидно мусѣли бы й змѣнити теперѣшный кабінетъ радикальный на ліберальный та перевести новѝ выборы до скупштины, щобы въ нѣй забезпечити бôльшôсть ліберальнои партіи. То однакожь була бы рѣчь неможлива, бо партія ліберальна есть въ краю дуже слаба.

Пôсля сербскои конституціѣ выбирае реґента скупштина въ тайнôмъ голосованю, а до того часу, доки не буде выбраный новый реґентъ, мають оба позôставшѝ реґенты урядувати самѝ ажь до выбору. Выбраный може бути лишь Сербъ зъ роду, котрый скôнчивъ 40 лѣтъ, бувъ міністромъ або радникомъ державнымъ, ґенераломъ або посломъ. На радѣ міністрôвъ ухвалено приступити до выбору третого реґента ажь въ осени на звычайнôй сесіи, котра мае вôдбувати ся що року дня 1 (13) падолиста. Конституція не каже выразно, коли мае вôдбувати ся выбôръ лишь постановляе загально, що на найблизшôй сесіи. Колибъ отже скупштину мали за для якоись причины, н. пр. для ратифікаціѣ австро-сербскои угоды, скликати скорше якъ дня 1 падолиста, то она мусѣла бы заразъ приступити до выбору третого реґента. Вôдложене выбору ажь на падолистъ, уважають загально за компромісъ межи реґентами а міністерствомъ, хочь и не выключена можнôсть, що выбôръ вôдбуде ся скорше.

Стипендіи для ученикôвъ въ семинаріяхъ учительскихъ.

Въ цѣли управильненя роздавництва и выплаты стипендій, призначеныхъ для ученикôвъ учительскихъ семинарій зъ фондôвъ державныхъ и краевыхъ, ц. к. краева Рада шкôльна розпорядила слѣдуюче:

1. Сумы призначенѝ на стипендіи зъ державныхъ и краевыхъ фондôвъ буде асиґновати ц. к. краева Рада шкôльна, почавши вôдъ дня 1 вересня кождого року ажь до 1 червня слѣдуючого року въ десяти ратахъ мѣсячныхъ зъ горы, за квітами урядовыми на руки Дирекціѣ семинаріѣ.

2. Дирекція буде побирати мѣсячнѝ раты стипендійнѝ дня 1. кождого мѣсяця зъ властивои касы податковои и выплачувати зъ нихъ стипендіи въ той спосôбъ, щобы ученики, котрѝ вже передъ тымъ побирали стипендіи, зъ початкомъ нового року могли ихъ одержувати

Цікльонъ на островѣ Маврикія.

Коли понадъ нашимъ краемъ пересунесь велика туча зъ вихромъ и громами; коли вихоръ вырывае зъ корѣнемъ и ломить найсильнѣйшѝ дубы, змѣтае дахи зъ домôвъ мовь осѣнне листе зъ деревины; коли станутъ бити громы за громами, а вôдтакъ люне такій дощь, що вôдъ него зъ сухихъ ровôвъ при дорозѣ пороблять ся потоки а зъ потокôвъ величезнѝ рѣки, котрѝ заливають цѣлѝ села и мѣста: то зъ невысказанымъ страхомъ глядимо на то, що дѣе ся доокола насъ и зъ трѣвогою пытаемо, чи не настае вже може конець свѣта. Таке нещасте остаесь опôсля довго въ нашôй памяти а намъ и на гадку не приходить, що суть ще краѣ на земли, въ котрыхъ того рода нещастя бувають часто сто разôвъ страшнѣйшѝ, якъ у насъ, такѝ, що ихъ нѣяке перо не въ силѣ описати, не въ силѣ переповѣсти навѣть той чоловѣкъ, що все то самъ переживъ, все видѣвъ на власнѝ очи. Ось недавно тому доносили мы про таку страшну бурю на островѣ Маврикія въ Индійскôмъ океанѣ; теперь суть вже о нѣй докладнѣйшѝ вѣсти и мы постановили розказати тутъ дещо про ту бурю пôсля оповѣдань наочныхъ свѣдкôвъ на доказъ, яке то неразъ несподѣване нещасте спадае на чоловѣка, а вôнъ переживае его, щобы вôдтакъ зъ новою надѣею братись до дѣла и зъ новыми силами ставити опôръ безпощаднымъ елементамъ въ природѣ.

Далеко вôдъ насъ на полудневôмъ Всходѣ въ Индійскôмъ океанѣ, 106 миль на всхôдъ вôдъ острова Мадаґаскару, есть маленька громадка островôвъ, званыхъ Маскаренами, вôдъ имени Португальця Маскаренґасъ, котрый вôдкрывъ ихъ въ 1505 р. Оденъ зъ тыхъ островôвъ зве ся Маврикій, вôдъ имени якогось голяндского князя. Островъ се невеличкій, бо ледви 7 миль довгій, а около 6 миль широкій, але за то дуже красный и урожайный, а задля того и густо залюдненый. Стрôмкѝ и скалистѝ береги острова утворенѝ въ базальтового камѣня и решѣтчастои лявы, кажуть намъ заразъ догадувати ся, що на сѣмъ островѣ мусѣли бути колись огнистѝ горы. И дѣйстно, коли станемо пôднимати ся въ гору на островѣ по высокихъ рôвнинахъ и горахъ, порослыхъ великими лѣсами, прийдемо на мѣсце, де ще до нинѣ суть слѣды великого кратеру, зъ котрого колись выбухала лява. Найвысша гора тутъ Монтань-де ля Рівіеръ, бо доходить до высоты 826 метрôвъ, а зъ неи якъ и зъ многихъ иншихъ мѣсць пречудесный видъ на самъ островъ и море довкола, котре рôвною сино-зеленавою площею тягне ся десь далеко въ безконечну даль. Островъ есть такожь богатый въ воду, бо мае въ серединѣ кôлька озеръ и сто потокôвъ, зъ котрыхъ оденъ найбôльшій ажь на двѣ милѣ довгій. Клíматъ тутъ хочь горячій але лагôдный и здоровый, земля, вôдъ зелѣза червонава, есть дуже урожайна и тутъ удае ся дуже добре тростина цукрова, зъ котрои робить ся цукоръ; крôмъ того ростуть тутъ такожь цинамонъ, перець, гвоздики, мушкатъ, бавовна и ананасы.

Спершу належавъ сей островъ до Португальцѣвъ, вôдтакъ перейшовъ въ руки Голяндцѣвъ а опôсля до Французôвъ, котрыхъ тутъ и найбôльше поселилось. Вôдъ 1810 р. належить островъ Маврикій до Анґлійцѣвъ, а всежь таки на островѣ мають Французы перевагу. Всѣ жителѣ тамъ говорять переважно по французски, а навѣть въ урядахъ и судахъ есть мова французска урядова. Всѣхъ жителѣвъ на островѣ було въ 1882 р. 359.322, а зъ тыхъ самыхъ лишь „кулі“ (хиньскихъ робôтникôвъ, що працюють по плянтаціяхъ цукровои тростины) 250.000. Перевагу мають Французы, за ними идуть Арабы, вôдтакъ Анґлійцѣ а на конець есть и трохи Нѣмцѣвъ.

Найбôльше мѣсто на островѣ, столиця и резиденція анґлійского ґубернатора есть Портъ-Люй. Мѣсто було передъ катастрофою дуже красно збудоване; нинѣ значна его часть лежить въ руинахъ. Суть тутъ двѣ катедральнѝ церкви: католицка и протестантска, театръ, дуже добра ґімназія, двѣ цитаделѣ, великій

заразъ по першôмъ вересня, а стипендисты новî дня 2 жовтня за вересень зъ долу и за жовтень зъ горы, потôмъ же кождого 2-го дня въ мѣсяци зъ горы.

3. Стипендію можна надати и вôдобрати лише на пôдставѣ ухвалы збору учителѣвъ, записанои въ окремôмъ протоколѣ.

4. Дирекція семинаріѣ буде выконувати ухвалы безъ проволоки, значить ся безъ попередного тутешного потверджения ухвалы конференціѣ, т. є. буде выплачувати або здержувати выплату стипендіѣ, предкладаючи рôвночасно ц. к. краевôй Радѣ шкôльнôй протоколъ ухвалъ для додаткового потвердженя.

Квиты выплаченыхъ стипендій буде Дирекція предкладати ц. к. краевôй Радѣ шкôльнôй що мѣсяця безпосередно по выплатѣ.

5. Интернатамъ учительскимъ, котрî ц. к. краева Рада шкôльна вскаже, треба выплачувати зъ дозволенои для кождои семинаріѣ на стипендіѣ загальнои сумы тôлько стипендій по 10 зр. мѣсячно, кôлько приймуть ученикôвъ семинаріѣ, однакожь зъ тымъ застереженемъ, що выхованець интернату, що єсть ученикомъ ц. к. Семинаріѣ учительскои, може одержати стипендію лише за згодою збору учительского ц. к. Семинаріѣ, и що надану стипендію мусить ся выхованцеви интернату вôдобрати, если збôръ учителѣвъ узнасть, що ученикъ не вôдповѣдае приписанымъ условямъ.

Въ тôй цѣли буде Дирекція семинаріѣ все стояти въ звязи зъ зарядомъ интернату и въ порозумѣню зъ нею дѣлати.

6. Ученикъ, выступившій самовôльно або выключеный зъ интернату, тратить черезъ те саме й стипендію и не може єѣ одержати, если пôзнѣйше не буде знову принятымъ до интернату.

Такъ само тратить стипендію ученикъ, котрого Дирекція въ порозумѣню зъ зарядомъ интернату призначить до интернату, а котрый до него не схоче вступити.

7. Стипендіи педаґоґічнî, удѣлюванî ученикамъ, не помѣщенымъ въ интернатѣ, можуть выносити мѣсячно вôдъ 5 до 10 зр., пôсля узнаня збору учительского, при чôмъ треба узглядновати передовсѣмъ ученикôвъ зъ высшихъ курсôвъ.

8. Кождый стипендистъ мае выставити реверсъ, котрымъ зобовязуе ся, що заразъ по укôнченôй науцѣ посвятить ся учительскому званю що найменше на шѣсть лѣтъ (зъ выключенемъ безплатного практикованя), взглядно до звернення побранои стипендіѣ, колибъ не державъ того зобовязаня.

Постанова тая вôдносить ся также и до стипендистôвъ въ интернатахъ.

9. Рахунки зъ фонду державного и краевого мае ся задержувати та зазначувати рôжницю межи стипендіями зъ фонду краевого а державного, и то такъ у розпоряженяхъ, котрыми признае ся стипендію, якъ и въ квитахъ, реверсахъ и рахункахъ.

10. Интернаты, котрымъ теперь признае ся право до стипендій пôсля §. 5 суть: Мужескій интернатъ св. Іосафата у Львовѣ, мужескій интернатъ при семинаріи въ Краковѣ, интернатъ св. Кирила въ Тернополи.

11. Повысшî постановы вôдносять ся такожь до роздавництва стипендій учениціямъ семинарій учительскихъ зъ тою лишь рôжницею, що стипендіи можна признавати лише замѣсцевымъ учeницямъ, котрî зобовяжуть ся, що по укôнченю семинаріѣ приймуть посады учительскî такожь и въ школахъ сельскихъ.

Учeницямъ, котрî теперь побираютъ стипендіи, мае ся ихъ оставити.

Переглядъ политичный.

Зъ причины, що въ 1891 р. не бувъ львôвскій Соймъ скликаный на засѣданя, то бôльшôсть соймова ухвалила резолюцію, въ котрôй высказано гадку, що сесія, котра вôдбулась 1892 р., мае числитись замѣсть сесіѣ зъ р. 1891, котрои не було. Притôмъ вôзвано правительство, щобы на будуче придержувалось точно краевого статута, котрый постановляе, що Соймъ мае скликуватись що року, а Выдѣлови краевому поручено, щобы постаравъ ся о повторне скликане соймовои сесіѣ въ 1892 роцѣ. Въ цѣли выконаня згаданого соймового рѣшеня вôднѣсъ ся Выдѣлъ краевый зъ вôдповѣдною просьбою до ц. к. Намѣстництва. Въ меморіялѣ своѣмъ пôднѣсъ Выдѣлъ краевый, що Соймъ буде мати сего року до полагодженя крôмъ бѣжучихъ справъ, якъ н. пр. буджету, ще дуже важну справу, а то управильнене краевыхъ фінансôвъ. А що ся справа займе богато часу, тому сесія соймова повинна бути довша, якъ въ попередныхъ лѣтахъ, а именно довша вôдъ весняной сесіѣ въ сѣмъ роцѣ. Также хотѣвъ бы Выдѣлъ краевый знати речинець скликаня, щобы приготовитись до евентуальнои кредитовои операціѣ. На сю просьбу Выдѣлу краевого правительство ще не вôдповѣло.

Комісія валютова приняла вчера внесене молодоческого посла Еима, пôсля котрого на новыхъ монетахъ мае бути выбита напись: Цѣсарь Австріѣ, король Чехіѣ, Галичины и апостольскій король Угорщины.

Вѣденьскî ґазеты доносять, що тамошна поліція займае ся выслѣдженемъ тамъ ватаги обманцѣвъ замаховыхъ, котрî доносили правительству россійскому, що нѣбы то хтось лагодить замахъ на царя и тымъ способомъ вытуманювали вôдъ россійского правительства значнî грошѣ. Въ Краковѣ арештовано дѣйстно такого мантѣя Гендіґерого, котрый перебувавъ довшій часъ у Львовѣ и высылавъ до Россіѣ доносы на всѣлякихъ невинныхъ людей, щобы тымъ способомъ вытуманити грошѣ. Наслѣдкомъ тыхъ денунціяцій були и арештованя въ Варшавѣ.

Италіяньска пара королевска приѣхала вчера вечеромъ до Почдаму, де єѣ повитали на дворци цѣсарь и цѣсарева нѣмецкî. Цѣсарь заявивъ берлиньскôй поліціи, що не хоче, щобы замикано улицѣ пôдчасъ приѣзду гостей, бо бажае, щобы нарôдъ мавъ нагоду повитати его приятеля и италіяньского короля.

Новинки.

Львôвъ дня 21 червня.

— **Громадѣ Дунковичѣ**, въ повѣтѣ ярославскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на направу церкви.

— **Є. Ексц. П. Намѣстникъ** вернувши зъ Кракова выѣзджае нинѣ до Бережанъ на люстрацію тамошного староства. Зъ п. Намѣстникомъ поѣде такожь шефъ президіяльного бюра, ц. к. староста Мавтнеръ.

— **Именованя.** Ц. к. Намѣстництво именувало комісарями надзору котлôвъ паровыхъ ц. к. инжінєра Клима Левицкого въ Бялôй, Володислава Адамчика въ Сяноцѣ для повѣтôвъ березôвского, лѣского и сянôцкого, Генриха Стоя въ Бережанахъ для повѣтôвъ бережаньского, пôдгаєцкого, перемышляньского и рогатиньского, а Стан. Борельовского для повѣта новосандецкого.

— **Палата нотаріяльна у Львовѣ** взывае всѣхъ, що хотять старати ся о субституцію опорожненыхъ посадъ нотаріальныхъ въ Бродахъ, Коломыи, Новôмъ Селѣ, Снятинѣ и Збаражи, щобы свои поданя внесли до 3 днѣвъ до тоижь палаты.

— **Ректоромъ** ц. к. університету львôвского выбраный на рôкъ 1892/93 о. дръ Марко Паливода.

— **Комітетъ основателѣвъ товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** подае до вѣдомости, що дня 18 с. м. вложено удѣлами цѣлый фондъ основный въ высотѣ 50.000 зр., на що тогожь дня предложено доказъ ц. к. правительству. Въ наслѣдокъ того комітетъ не буде уже дальшихъ вкладокъ на удѣлы принимати. Всѣхъ членôвъ просимо, щобы на першî зборы, котрî вôдбудуть ся дня 29 с. м., зволили лично прибути. Хто бы однакъ лично прибути не мôгъ, може заступити ся черезъ повномôчника, котрымъ може бути лише другій членъ „Днѣ-

---

и красный портъ окруженый доокола базальтовыми скалами, публична библіотека, двѣ друкарнѣ, два товариства науковî и т. д. Въ 1882 р. мало мѣсто 72.000 жителѣвъ. Три чверты годины вôдъ Портъ-Люй въ мѣсцевости Пампльмусъ єсть звѣздарня. Важнѣйшî мѣсцевости на островѣ суть ще Курепінъ, Вева, Феніксъ, Бо-Басенъ и др. Зъ Портъ Люй розходять ся зелѣзницѣ по островѣ, котрî въ трохъ напрямахъ сполучають всѣ важнѣйшî мѣсцевости зъ собою.

На островѣ Маврикія жили бы собѣ люде якъ въ раю, колибъ не то, що тутъ лютять ся часто страшеннî бурѣ званî ціклонами. Щобы зрозумѣти, що то єсть ціклонъ, треба такъ розважити: воздухъ черезъ то, що розгрѣвае ся або остуджуе, єсть вѣчно въ руху, значить ся, бувають вѣтры, котрî дують завсѣгды однаково въ одномъ напрямѣ; колижь въ одномъ мѣсци воздухъ значно розгрѣе ся и пôде нагло въ гору, то въ тôмъ мѣсци напôръ его на землю стае дуже слабый; рôвночасно пре зъ горы въ другôмъ мѣсци студеный воздухъ зъ великою силою въ долину, спиняе звичайный вѣтеръ и зачинае нимъ гнати колесомъ неразъ и 50 миль або и бôльше далеко. Такій вѣтеръ называесь ціклономъ и гонить зъ незвычайною силою та руйнуе все, що стоить єму въ дорозѣ. Островъ Маврикія лежить якъ разъ на такôмъ мѣсци, куды найчастѣйше гонять тî ціклоны и то его нещасте. Вôдъ нихъ вôнъ вже неразъ потерпѣвъ а послѣднымъ разомъ дня 29 цвѣтня.

Було то — такъ оповѣдае наочный свѣдокъ — якъ разъ въ пятницю саме на магометаньскій великдень. Я выѣхавъ зъ кôлькома товаришами зъ Курепіръ зелѣзницею о пôвъ до 9 год. рано. Вѣтеръ бувъ дуже сильный, на самôмъ зелѣзнôмъ мостѣ почули мы якъ щось трѣсло, але машиністъ не мôгъ вже здержати поѣзду и пôгнавъ зъ тымъ бôльшою силою черезъ мôстъ. Мы приѣхали до мѣста и тутъ побачили, що барометръ зачинае нагло опадати; то бувъ знакъ, що надходить ціклонъ. Наразъ дали выстрѣлы зъ пушокъ на цитаделяхъ знати, що грозить небезпечнôсть. Мы побѣгли до маґазинôвъ надъ моремъ подивити ся, чи товары тамъ безпечнî. Приходимо надъ море, а оно страшно розбурхане, цѣле якъ бы кипѣло, величезнî филѣ бють зъ нечуваною силою объ скалы и розбивають ся на дробненьку густу росу, вôдъ котрои ледви на кôлька крокôвъ видко. Всежь таки видѣли мы, якъ розрывались грубî ланцы, котрыми кораблѣ були привязанî, а вода кидала кораблями на всѣ боки, якъ лупинками зъ орѣха и розбивала ихъ одень объ другій.

Около 12 год. ставъ барометръ ще бôльше опадати, а вѣтеръ гнавъ вже зъ такою силою, що мôгъ робити 120 миль на годину. Мы пустились теперь до нашои конторы, абы єѣ замкнути и вертати до Курепінъ, але ледви що встигли добѣчи до головнои почты, коли дивимось а тамъ дальше лѣтають вже дахи зъ домôвъ доокола по воздусѣ. Мы кôлька разôвъ хотѣли ити дальше, але за кождый разъ вхопивъ насъ выхоръ, пôднѣсъ въ гору и кинувъ до землѣ. Тымчасомъ ставъ падати великій дощь и море залляло часть мѣста. Намъ поздирало капелюхи и повирывало парасолѣ зъ рукъ и они вже плывали по водѣ. Мы скористали зъ одной трохи спокôйнѣйшои хвильки и сунучись по пôдъ домы та розглядаючись на всѣ боки, щобы насъ спадаюче камѣнє, бальки та зелѣзо не убили, забѣгли щасливо до нашои конторы. Моя комната була тутъ на другôмъ поверсѣ. Я зайшовъ до неи и ставъ при свѣчцѣ перебирати ся, бо всѣ вôкна були въ вôконницѣ позамыканî. Наразъ вырвавъ вѣтеръ вôкно разомъ зъ вôконницею и кинувъ до комнаты передъ самî дверѣ а за хвилю вырвало и цѣлу стѣну. Я переляканый выдобувъ ся на сходы и збѣгъ на долину. Тамъ були вже й мои товаришѣ, що мешкали на першôмъ поверсѣ и всѣ люде зъ цѣлого дому, жѣнки и мужчины. Тутъ однакожь мусѣли мы стояти въ водѣ повысше пояса. Цѣлый домъ трясъ ся и дрожавъ якъ колибъ пôдчасъ землетрясенія. Такъ стояли мы тутъ доки ажь добре не померзли а вôдтакъ рѣшились ити на першій поверхъ и хиба вже тамъ чекати смерти. Зъ вôдтамъ выдѣли мы, якъ вихоръ вырывавъ старî на

страˮ. Блянкетôвъ на повномочія можь дôстати въ канцеляріи комітету при улици Сикстускôй ч. 38. Кандидатôвъ на агентôвъ взываемо, щобы якъ найскорше зголошеня свои присылали.

— **Конкурсъ**. Громада Богородчаны розписала конкурсъ на посаду мѣского лѣкаря.

— **Бурѣ, зливы и грады**. Дня 15 с. м. — якъ видко зъ донесень зъ рôжныхъ сторôнъ — поробивъ градъ богато шкоды. Мы вже вчера подали, въ котрыхъ сторонахъ падавъ градъ. А нинѣ доповняемо се вѣсткою, що тогожь дня по полудни знищивъ градъ засѣвъ въ десяти громадахъ повѣта дубрôвского. Въ загалѣ бурѣ, зливы и грады поробили богато шкоды въ повѣтахъ кольбушôвскôмъ, пильзненьскôмъ и тарнôвскôмъ. — Грады въ околици Станіславова наробили вже сего року досыть богато шкоды. Нещасте се навѣстило вже Богородчаны, Стебникъ, Лисецъ старый, Лисецъ мѣсто, а въ червню околицѣ Тысьменицѣ.

— **Два огнѣ** були вчера пополудни у Львовѣ. Одинъ огонь выбухнувъ въ баракахъ артилеріѣ при ул. Янôвскôй недалеко рогачки. Запалило ся сѣно прасоване на подѣ стайнѣ. Сторожа огнева зôрвала дахъ и скоро погасила огонь. Шкода 200 зр. — Въ двѣ години по тôмъ выбухнувъ пожаръ при ул. Коперника. Горѣвъ деревляный маґазинъ слюсаря Ивана Дапіка. Сторожа огнева зôрвала сейчасъ бляшаный дахъ и огонь згашено. Огонь той бувъ дуже грôзный, бо недалеко находить ся маґазинъ нафтовый Дітмара. Шкода выносить понадъ 1000 зр. Будынки були убезпечені. Въ величезнôй товпѣ цѣкавои публики ледви удержало порядокъ войско зъ 30 полку.

— **Нова язва.** Изъ Щаковы въ заходнôй Галичинѣ, надъ россійскою границею доносять, що въ тамошныхъ сторонахъ появила ся на ячмени великими масами маленька мушка, котра поступае поволи и нищить зовсѣмъ цѣлу ростинку. Она не кидае ся вôдъ разу на цѣле поле, але иде пасомъ черезъ цѣлу ширину або довготу поля, пôдъѣдае стебла и посуваесь дальше лишаючи за собою пожовкле збôже, котре вôдтакъ зсыхае. Коли ити по при ячмѣнь, то видко множество такихъ мушокъ, котрі при помочи крилецъ и довгихъ задныхъ нôжокъ перескакують зъ одного стебла на друге. Заоране пожовклого паса не помогло нѣчого, бо мушка поступае дальше за заораны́мъ пасомъ. Мушка та появила ся въ мѣсцевостяхъ Тяжковичѣ и Косцелецъ. Дня 15 с. м. приѣхавъ бувъ до тыхъ мѣсцевостей ц. к. Староста зъ Хшанова, абы сконстатувати и розслѣдити ближше ту язву и забравъ вôдтакъ зъ собою трохи тыхъ мушокъ, котрі пославъ до Кракова, абы тамъ знатоки розслѣдили ближше сего нового шкôдника.

— **Траґічный припадокъ**. Доповняючи вчерашну новинку про застрѣленого возьного Ивана Мизумского, мусимо спростувати дещо пôсля найновѣйшихъ вѣстей. Ото стрѣливъ до Мизуньского Маріянъ, 19-лѣтній ученикъ школы реальнои, котрый мавъ тричи пытатись возьного, хто вôнъ, и ажь коли той не вôдзывавъ ся, вôнъ стрѣливъ. На гукъ выстрѣлу збѣглись домôвники, опамятали возьного, але той не сказавши и слова вôдойшовъ. Ажь на ул. Вронôвскихъ заставъ его поліціянтъ майже непритомнымъ, якъ стоявъ пôдъ парканомъ. Куля застрягла мабуть въ мозку. — Нинѣшні ранні часописи доносять, що возьный Мизумскій померъ въ шпитали вôдъ тяжкои раны. Ажь до послѣдной хвилѣ не прийшовъ нещасный до притомности, такъ що поліція не могла его переслухати.

— **Змѣна прôзвища и вѣры**. Іосифъ Нутесъ, жандармъ въ Долинѣ, принявши вѣру християньску обряду р. кат., дôставъ рôвночасно дозвôлъ называтись Володиславомъ Домôровичемъ.

— **Выбухъ ропы нафтовои**. На теренѣ нафтовôмъ въ Потоцѣ въ сусѣдствѣ шибу Фочинского въ закопѣ 17-ôмъ, выбухла вчера въ великôй скôлькости ропа.

— **Зъ Пшибраму** доносять, що гôрникъ Гавелка вказавъ властямъ гôрника Кшижа, яко того, що черезъ неоглядне кинене льонту въ закопѣ Марія ставъ ся причиною катастрофы въ Березовôй горѣ. Гавелка, Кшижь и ще два гôрники, що були тогды въ закопѣ, арештовані. Комісія судова, котра звидѣла закопъ „Адальбертъˮ, каже, що огонь хтось мусѣвъ пôдложити, бо сильні бальки закопу Марія не могли инакше запалити ся. Комісія сказала також, що пôсля еѣ погляду пôдпалникови не ходило о смерть тôлько людей, лише вôнъ хотѣвъ ушкодити закопъ. Видко се зъ того, що огонь выбухъ пôдчасъ змѣны гôрникôвъ въ закопахъ. Комісія догадуесь, що пôдпалникъ кинувъ запальный матеріялъ ринвою до закопу „Маріяˮ, де огонь выбухъ.

— **Гусь убила дитину**. Въ Москвѣ приѣхало до одной мѣщанки въ гостѣ подружье зъ дволѣтнымъ сынкомъ. Хлопецъ не хотѣвъ сидѣти въ комнатѣ, тому мати вывела его на подвôре. Однакъ ледви она вôдвернулася ся, кинула ся на хлопця гусь, ударомъ крилъ повалила его на землю и почала люто щипати. Тревало те все ледви мінуту; мати прибѣгла до хлопця, а вôнъ уже зомлѣвъ. Хочь заразъ дали хлопцеви помôчь, вôнъ таки небавомъ померъ.

— **Холера** ширить ся вôдъ довшого часу въ Персіи. Якъ доносять зъ Тегерану до Times-а померло тамъ въ четверъ дня 9 н. ст. червня кôлькасотъ людей на сю пошесть. Въ пятницю лютила ся недуга такъ само. Всѣ склепы позамыкано въ мѣстѣ, а правителство уставило санітарный кордонъ на 40 миль довкола Тегерану, щобы спинити ширене пошести. Такожь и россійске правительство выдало спеціальні розпорядженя для кораблѣвъ на мори Каспійскôмъ та для подорожныхъ ѣдучихъ въ Персіѣ, щобы не допустити холеры въ границѣ Россіѣ.

— **Пригода въ менажеріи**. Въ менажеріи Клеберґа въ Одесѣ лучилась тому кôлька днѣвъ така пригода: Пôдчасъ представленя передъ численно зôбраною публикою жѣнка властителя менажеріѣ, 28-лѣтня Емілія, війшла до клѣтки, въ котрôй мѣстились три львы и тигръ, и посковзнулась тамъ на мокрôй пôдловѣ. Въ тôй хвили схопивъ тигръ жѣнку за косу... на шиѣ показалась кровь. Середъ публики зробивъ ся великій переполохъ. Дивно однакъ, що львы, хочь побачили кровъ, сидѣли спокôйно въ кутѣ клѣтки. Послугачь, стоячій при клѣтцѣ, стрѣливъ три разы слѣпыми патронами до тигра. Се ще бôльше налякало публику. По четвертôмъ выстрѣлѣ тигръ выпустивъ свою жертву, котру вынесено сейчасъ зъ клѣтки. Рана Еміліѣ не небезпечна.

— **Необачна просьба**. Редакторъ одной американьской часописи въ Небрасцѣ, зъ вдачѣ пристрастный ловецъ, оголосивъ въ своѣй часописи, що бажавъ бы мати ловецкого пса и бувъ бы вдячный передплатникови, котрый бы ему приславъ щеня добрнои расы. А що самъ мусѣвъ выѣхати на короткій часъ, то поручивъ своему льокаеви, муринови Самови, приняти кôлька псôвъ на случай, коли бы хто прислалъ. На другій день по оголошеню приведено до редакціѣ 10 псôвъ, слѣдуючого дня вже 32, а на третій день прислано вже цѣлый транспортъ, складаючій ся зъ 67 гôнчихъ псôвъ. Коли Сандерсонъ по тыжни вернувъ до дому, заставъ тамъ 179 псôвъ всѣлякихъ расъ, а вѣрный слуга Самъ подавъ ему такі документы: 1. рахунокъ на 300 долярôвъ за прокормлене и помѣщене подарованыхъ псôвъ, 2. вôсѣмь жалобъ за нарушене спокою въ ночи, 3. 114 жаданъ вынагороды за пороблені шкоды сусѣдамъ. Розлюченый тымъ Сандерсонъ порозпускавъ всѣхъ псôвъ. Мешканцѣ налякали ся; псы покусали горожанъ и жерли ся помѣжь собою. Розойшлась поголоска, що оденъ песъ Сандерсона сказивъ ся. На нещасного ловця внесено до суду 463 жалобъ, а крôмъ того завôзвано его передъ судъ за те, що якась жѣнка вкушена его псомъ въ ногу померла зъ перестраху. Того було вже за богато. Сандерсонъ прогнавъ на чотири вѣтры вѣрного Сама, а самъ утѣкъ до другои державы. Коли се не правда, то бодай добре выдумане.

— **Неприятелька псôвъ**. Въ сполученыхъ Державахъ въ Новôмъ Гарцу померла недавно жѣнка, котра записала 50.000 долярôвъ (сто тысячь зр.), вôдъ котрыхъ процентъ мае розд̂ѣляти ся межи дрôбныхъ господарѣвъ, що два роки будуть обходитись безъ псôвъ. Якъ тое завѣщане оголошено, то настала правдива рѣзня собакъ. Мабуть завѣщане се власти уневажнять.

✝ Посмертні вѣсти.

Померли: Въ Перемышли старшій контрольоръ податковый Олександеръ М а к с и м о в и ч ъ. — Въ Коршевѣ, дек. жукôвского, о. Александеръ Л е в и ц к і й, въ 86-ôмъ роцѣ житя а 58-ôмъ священьства.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 21 червня. Є. Вел. Цѣсарь выѣде дня 26 с. м. рано на торжество австрійскихъ стрѣлцѣвъ до Берна, а поверне зъ вôдтамъ дня 30 с. м. Пращаня у Вѣдни и повитань на стаціяхъ не буде. Лишь въ Бернѣ вôдбуде ся приняте, илюмінація, походъ зъ сиолоскипами, оглядане всѣлякихъ институцій, представлене театральне и заложене угольного каменя пôдъ будову дому притулку.

Вѣдень 21 червня. Є. Вел. Цѣсарь загостивъ вчера до президента міністрôвъ ґр. Таффого въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ и перебувъ тамъ три чверти годины.

Атины 21 червня. Палата послôвъ выбрала вчера трікупіста Бондоріого 155 голосами на 164 голосуючихъ, президентомъ палаты. Кабінетъ Константопульоса подавъ ся до димісіѣ.

Петербургъ 21 червня. Царь мае черезъ Штокгольмъ вернути тутъ дня 5 липня.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

20 червня	Львôвъ	Тернопôль	Подволочиска	Ярославъ
Пшениця	8 90—9 —	10·25 10 80	10·15 10 75	10·—10·75
Жито	7.75—8 —	8 90 9·20	8 80 9·25	8.25 8·50
Ячмѣнь	6·——7·—	6·——7 25	6·——7·05	6·——7·40
Овесъ	6·75—7·40	6·50—7·15	6·25—7·—	6·70—7·—
Горохъ	6 50 9 —	6·— 7·—	6·— 11·—	6·80 10·—
Вика	4·75 5 —	—·——·—	—·——·—	6·— 6·20
Рѣпакъ	9.50 10·—	11·—12.50	10·90 12·40	11·—11·75
Хмѣль	60 —70 —	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер	50·—60 —	48 — 64·—	45·—65 —	50 —67·—
Конюшина бѣла	—·——·—	50 — 75·—	49·—72 —	54·—72 —
Оковита	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—

двѣ або и три стопы грубі дерева: окрутивъ ними насампередъ доокола а вôдтакъ пôднѣсъ просто въ гору и вырвавъ зъ корѣнемъ.

Такъ лютила ся буря до 5 годины вечеромъ. О пôвъ до шестои почавъ барометеръ пôдносити ся въ гору и вѣтеръ почавъ слабнути. Въ тôй порѣ видѣли мы, якъ надъ мѣстомъ показувало ся разъ по разъ якесь червонаве свѣтло, котре якъ борзо показало ся, такъ и борзо щезало. Знатоки казали намъ, що то пôдчасъ цікльону творить ся електричный огонь. Директоръ звѣздарнѣ въ Пампльмусъ, дръ Мельдрумъ, потвердивъ опôсля, що то були дѣйстно огнисті кулѣ, котрі творили ся у воздусѣ пôдчасъ бурѣ. Чи то вôдъ нихъ чи зъ якоись иншои причины выбухнувъ въ мѣстѣ огонь, досыть, що того самого дня мѣсто потерпѣло страшно, рôвночасно вôдъ выхру, воды и огню. Наконець о 9 годинѣ вечеромъ притихла буря зовсѣмъ, и хто ще живъ, мôгъ вже свобôднѣйше вôдотхнути.

Ажь на другій день представилось намъ нещасте, якого наробила буря, въ повнôй своѣй силѣ. Перша улиця, на котру я выйшовъ, була ул. Кордрі. На двѣста метрôвъ вôдъ нашои конторы, щезавъ вже зовсѣмъ еѣ слѣдъ; тутъ звалили ся були на ню всѣ домы, присыпуючи людей пôдъ собою. Муры, бальки, дахи, на метеръ грубі дерева, меблѣ, люде и звѣрятя все лежало въ сумѣшь; тутъ выставала зъ помѣжь камѣня рука, тамъ нога, де инде видко було розплескану голову, котру лишь по тôмъ можна було розпôзнати, що видко було волосе. Люде поралисъ коло тыхъ развалинъ и добували трупы, котрі вкладано въ мѣхи и на тачкахъ вôдвожено дальше. Коли я переходивъ коло жѣночого монастиря, то ажь своимъ очамъ не хотѣвъ вѣрити: цѣлый величезный будынокъ выставленый зъ тесового камѣня, заваливъ ся, присыпуючи собою всѣ монахинѣ и множество дѣтей. Сумъ бравъ на то все дивити ся, и я постановивъ выѣхати до Курепінъ. По дорозѣ видѣвъ я таке саме страшне спустошене. На другôй стаціи лежала перевернена величезна льокомотива и кôлька ваґонôвъ, а вихоръ запхавъ въ пѣчь льокомотивы оденъ мѣшокъ зъ рижомъ. Въ лѣсахъ була половина деревъ вырвана зъ корѣнемъ або поломана, а на прочихъ не оставъ ся анѣ оденъ листокъ. Домы при дорогахъ були всюды порозвалюванi. Въ Курепінъ зъ нашого дому кинуло дахъ на 50 метрôвъ далеко. Буря на цѣлôмъ островѣ наробила страшенной шкоды. Въ однôмъ мѣсци вырвало цѣлый дôмъ зъ землею и пересунуло на 6 сяжнѣвъ далеко. Пôдчасъ сеѣ бурѣ згинуло 1200 людей и 4000 було покалѣченыхъ, а шкоду, якои она наробила, обчисляють на 48 міліонôвъ франкôвъ.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Кряховецкій.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнŷ“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати липь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКŶ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жадиои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

4½% листы гіпотечнŷ.	**4%** пожичку пропінаційну галицку.
5% листы гіпотечнŷ преміованŷ.	**5%** „ „ буковиньску.
5% листы гіпотечнŷ безъ преміи.	**4½%** пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
4½% листы Тов. кредитового земс.	**4½%** пожичку пропінаційну угорску.
4½% листы Банку краевого.	
4½% пожичку краеву галицку.	

4% угорскŷ Облигаціи индемнизаційнŷ,

котрŷ то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякŷ **выльосованŷ, а вже платнŷ мѣсцевŷ** паперы цѣннŷ, якъ також **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевŷ** лишень за ôдтрученьемъ коштовъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрŷ самъ поносить. 2

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовŷ и господарскŷ обявы обширно и предметово.** Всеежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ зббльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якŷ на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатŷ змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

ц. и к. ВОЙСКОВŶ ШКОЛЫ

починае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch, Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., уперед проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

На пору кураційну 1892

поручае сирявдѣ добрый

ЧАЙ

російскій 78

Сидôръ Вôль

властитель одинокои торговлѣ лише чаемъ, котра истнуе вже 22 роки

у Львовѣ, Сикстуска 6.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 кº

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.